

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لانا اویرمایر*
برگردان: حمید پارسا
۲۳ اکتوبر ۲۰۲۳

المان در جنایات جنگی اسرائیل در غزه شریک است!

با ادامه حملات اسرائیل در رفح، غزه، در ۱۹ اکتوبر ۲۰۲۳، دود بلند می شود. (عبدرحیم خطیب / آنادولو از طریق گتی ایماژ)

امیره هاس، روزنامه نگار اسرائیلی: «شما المانی ها مدت هاست که به مسؤلیت خود – برخاسته از هولوکاست – خیانت کرده اید... شما با حمایت بی دریغ از اسرائیلی که اشغال می کند، استعمار می کند، مردم را از آب محروم می کند، زمین می دزدد، دو میلیون مردم غزه را در قفس شلوغ زندانی می کند، خانه ها را ویران می کند، کل جوامع را از خانه هایشان بیرون می کند و خشونت شهرک نشینان را تشویق می کند، به این مسؤلیت خیانت کردید.»
علیرغم جنایات گسترده در غزه، المان تظاهرات طرفدار فلسطین را ممنوع کرده و از محاصره غزه توسط اسرائیل حمایت غیر قابل قبولی کرده است. با چند استثنا، حوزه رسانه ئی-سیاسی المان نه تنها در مورد جنایات اسرائیل ساکت است، بلکه فعالانه از آنها حمایت می کند.

راز سگال، پژوهشگر نسل کشی و هولوکاست اسرائیل می نویسد: اخباری که در روزهای اخیر از طریق رگبار بی وقفه فلم ها، یادداشت های صوتی، بیانیه های سازمان ملل و آمار از غزه سرازیر می شوند، «بیک مورد درسی از نسل کشی است که در مقابل چشمان ما آشکار می شود». فلسطینیان چه در داخل و چه در خارج از غزه همواره تلاش کرده اند تا آگاهی نسبت به «نسل کشی» از سوی اسرائیل را افزایش دهند. تقریباً هشتصد محقق و دست اندرکار حقوق بین الملل و مطالعات نسل کشی نامه ای را امضا کرده اند که در آن نسبت به احتمال وقوع نسل کشی در غزه هشدار داده شده است.

با این حال، دولت و فضای رسانه‌ای المان در برابر بمباران بی‌رحمانه مردم غزه توسط اسرائیل سکوت کرده‌اند. المان نه تنها در مورد جنایات جنگی فزاینده اسرائیل ساکت است، بلکه شریک جرم نیز است. سیاستمداران المانی از طیف های سیاسی گسترده و تقریباً همه رسانه‌ها؛ تحت پوشش «حق اسرائیل برای دفاع از خود» (مفهومی که به خودی خود از نظر حقوقی مبهم است) از اسرائیل بی‌قید و شرط حمایت می‌کنند و ظلم اسرائیل به فلسطینیان را بدیهی می‌دانند. صدراعظم اولاف شولتز اعلام کرد المان در کنار اسرائیل ایستاده است، اعضای بوندستاگ (پارلمان سراسری) به اتفاق آراء و بدون هیچ گونه شرطی در رابطه با حقوق بشر یا قوانین بین المللی؛ «همبستگی کامل و حمایت همه جانبه» خود با اسرائیل را اعلام کردند.

حمایت بی قید و شرط المان از اسرائیل ریشه دار و دارای یک دلیل وجودی است: المان به عنوان عامل هولوکاست، خود را در نقش ضامن امنیت اسرائیل می بیند. ویلند هوبان، رئیس صدای یهودیان برای صلح عادلانه در خاورمیانه، در این مورد می گوید: «ایده بر عهده گرفتن مسؤلیت هولوکاست از ابتداء با نگرانی‌های ژئوپلیتیکی در هم تنیده بود. در زمان‌های اخیر، حمایت از اسرائیل – چه مادی و چه سیاسی – بی‌وقفه به‌عنوان یک تعهد المانی تبلیغ شده است. در نتیجه، دولت المان، از جمله احزاب مخالف، به طور مداوم «حق اسرائیل برای دفاع از خود» را تأیید می‌کنند. حتی که به ویژه پس از حمله ۷ اکتوبر توسط شبه نظامیان حماس که به کشته شدن بیش از ۱۴۰۰ اسرائیلی انجامید، برجسته تر شده است.

آنچه در حال حاضر در غزه اتفاق می افتد، ربطی به دفاع از خود ندارد. دولت المان بدون قید و شرط؛ علی رغم آن که اسرائیل کنوانسیون های ژنیو، اساسنامه رم؛ دادگاه کیفری بین المللی، و قوانین قابل اجرا در درگیری های مسلحانه بین المللی را نقض می کند. از این رژیم حمایت می کند. وقتی صحبت از اسرائیل به میان می آید، المان مشتاق است دوباره تأکید کند «هیچ چیز» را درباره گذشته نازی خود فراموش نکرده است. اما وقتی صحبت از فلسطینی ها می شود، قضیه کاملاً متفاوت به نظر می رسد – قوانین بین المللی و حقوق بشر آشکارا مصداق «نشنو، نبین، حرف نزن» می شوند.

نمونه بارز آن، تعهد المان به ارائه دو پهپاد جنگی Heron TP به نیروهای هوایی اسرائیل است، همان نیروهای هوایی که تاکنون بیش از هزار کودک را در غزه کشته و تعداد بیشتری را با سوختگی های وحشتناک، زخم های خمپاره ای و دست و پا های قطع شده بر جای گذاشته است. کانال های تلویزیونی عمومی آشکارا از نابودی غزه استقبال می کنند. روزنامه های المانی که در گذشته در مورد سیاست های نسل کشی اسرائیل سکوت کرده بودند، اکنون از کشتار غیرنظامیان فلسطینی توسط اسرائیل دفاع می کنند – همه آنها به نام «حق دفاع از خود» بی چون و چرای اسرائیل انجام می گیرد. مقالات رسانه های بزرگ مانند دی سایت، زودویچه سایتونگ، تاگس شاو، فرانکفورت الگمانیه، و اسپینگل همگی یا از جنایات جنگی اسرائیل حمایت می کنند، آنها را ناچیز جلوه می دهند یا نادیده می گیرند.

پولیس المان همه تظاهرات حامی فلسطین، حتی آنهایی که توسط یهودیان سازماندهی شده را ممنوع کرده است. هبه جمال می نویسد، تظاهرات در همبستگی با غزه ممنوع، جرم انگاری و با پولیس ضد شورش مواجه شده است. موارد خشونت پولیس علیه تظاهرکنندگان و بازداشت های دسته جمعی گسترده است. ممنوعیت عمومی تظاهرات تا آنجا پیش رفت که سازمان عفو بین الملل المان مجبور شد بیانیه ای صادر کند و آزادی تجمع مردم را به دولت یادآوری کند.

در حالی که وزارت کشور المان ادعا می کند که «حفاظت زندگی یهودیان را در اولویت قرار می دهد»، در همان حال تلاش می کند تا دیدگاه های یهودی را که با رفتار و اعمال دولت المان همخوانی ندارند، سرکوب کند. هوبان می گوید: «سیاستمداران در بالاترین سطح همدست هستند و وقتی به پولیس دستور می دهند تظاهرکنندگان را به طور خودسرانه و

خشونت‌آمیز دستگیر کنند، همدستی آنها به سطح خیابان هم کشیده می‌شود. این واقعیت که یهودیان ممکن است در این موضوع با فلسطینی‌ها همسو باشند برای آنها قابل درک نیست.»

خلاف آنچه بخش‌های خبری المان نشان می‌دهند، کسی که در سال‌های گذشته اخبار مربوط به اسرائیل و فلسطین را دنبال کرده به ندرت ممکن است از حمله حماس در ۷ اکتوبر کاملاً شگفت زده شده باشد. وضعیت موجود نتیجه معکوس خواهد داد. همانطور که گیدئون لوی، روزنامه‌نگار کهنه کار اسرائیلی می‌نویسد، انتظار اسرائیل که دو میلیون نفر بی سر و صدا زندانی شوند، تحت محاصره قرار گیرند و هر چند سال یک بار روزها بمباران شوند بدون این که هزینه‌ای سخت برای آن بپردازند، انتظار بی‌موردی است.

در حالی که بسیاری در المان و خارج از آن وقایع اخیر را به عنوان «۱۱ سپتمبر اسرائیل» توصیف می‌کنند، فلسطینی‌ها از سال ۱۹۴۸ حادثه ۱۱ سپتمبر خود را تجربه می‌کنند. هیچ چیز جدیدی در مورد میزان تلفات غیرنظامیان یا استفاده بی‌رحمانه و بی‌رویه از زور وجود ندارد. تنها از سال ۲۰۰۸، اسرائیل هزاران غیرنظامی بی‌گناه را در پنج جنگی که علیه غزه به راه انداخته، کشته است. در هر جنگ، مناطق غیرنظامی را هدف قرار داده است.

مدافعان حقوق بشر فلسطینی، اسرائیلی و بین‌المللی و دانش‌گاہیان مدت‌هاست که سیاست‌های نسل‌کشی اسرائیل از سوی رژیم آپارتاید این کشور را محکوم کرده‌اند. المان به این محکومیت‌ها بی‌اعتناء است. هنگامی که فلسطینیان هر جمعه در غزه تظاهرات بدون خشونت می‌کردند و هزاران نفر توسط سربازان اسرائیلی مورد اصابت گلوله قرار گرفته و مجروح می‌شدند، دولت و رسانه‌های المان تقریباً سکوت کردند. زمانی که ارتش اسرائیل، روزنامه‌نگار شیرین ابواکله را کشت و به عزاداران در مراسم تشییع جنازه او حمله کرد، المان ساکت بود. بلافاصله پس از آن، برلین حتی همه تظاهرات را برای بزرگداشت روز نکبت ممنوع کرد. زمانی که اسرائیل وحشیانه ساکنان منطقه شیخ جراح اورشلیم را سرکوب کرد، المان روی خود را برگرداند.

این یک نوع خاص خودپسندی است که فاجعه انسانی کنونی در غزه تنها به گردن حماس انداخته شود، کاری که وزارت خارجه المان انجام می‌دهد و به معنای نادیده گرفتن گزارش‌های عفو بین‌الملل، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، دیده‌بان حقوق بشر، سازمان ملل - و حتی بزرگترین سازمان حقوق بشر اسرائیل، - B'Tselem که محاصره غزه توسط اسرائیل را عامل این وضعیت فاجعه‌بار می‌دانند، می‌باشد.

پاسخ متفاوتی به حمله حماس ممکن بود. حداقل، المان می‌توانست به جای آن که تلاش‌های خود را فقط بر سرنوشت اسرائیلی‌های ربوده شده بگذارد، از موقعیت دیپلماتیک خود برای آتش‌بس یا مبادله اسیران استفاده کند. «دلیل وجودی المان» (هولوکاست)، بمباران گسترده کنونی نوار غزه به اسرائیلی‌ها امنیت بیشتری را وعده نمی‌دهد. نه فلسطینی‌ها و نه اسرائیلی‌ها هیچ کدام در امان نیستند مگر این که همه در امان باشند.

امیره هاس، روزنامه‌نگار اسرائیلی کلمات روشنی برای اقدامات المان یافته است. او در *هآرتص* نوشت: «شما المانی‌ها مدت‌هاست که به مسئولیت خود - برخاسته از هولوکاست - خیانت کرده‌اید... شما با حمایت بی‌دریغ از اسرائیلی‌ها که اشغال می‌کنند، استعمار می‌کنند، مردم را از آب محروم می‌کنند، زمین می‌دزدند، دو میلیون مردم غزه را در قفس شلوغ زندانی می‌کنند، خانه‌ها را ویران می‌کنند، کل جوامع را از خانه‌هایشان بیرون می‌کنند و خشونت شهرکنشینان را تشویق می‌کنند، به این مسئولیت خیانت کردید.» المان به جای مبارزه با این جنایات، در آن شریک است.

منبع: ژاکوبین

* - لنا اوبرمایر (کاندیدای دکترای مطالعات فلسطین در دانشگاه اکستر)